

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3387/2020
26.08.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Јасминке Станојевић, председника већа, Божидара Вујичића и Весне Субић, чланова већа, у парници тужиоца Оператор дистрибутивног система „ЕПС дистрибуција“ ДОО Београд, чији је пуномоћник Милутин Радоичић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Маја Перић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 1609/2018 од 15.01.2020. године, у седници од 26.08.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 1609/2018 од 15.01.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 3659/2015 од 29.01.2018. године, ставом првим изреке одржава се на снази закључак извршитеља за подручје Вишег суда у Новом Саду бр И. Ивк 24/15 од 19.02.2015. године. Ставом другим изреке тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 148.010,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом трећим изреке одбијен је захтев тужиоца за камату на парничне трошкове од пресуђења до дана извршности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Гж 1609/2018 од 15.01.2020. године ставом првим изреке усвојена је жалба туженог и преиначена првостепена пресуда тако што је укинут закључак извршитеља И. Ивк 24/2015 од 19.02.2015. године и одбијен тужбени захтев, као и захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка. Тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 103.500,00 динара. Ставом другим изреке тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 38.821,16 динара.

Против другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11 ... 87/18) и утврдио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Иницијалним актом у овој парници, предлогом за дозволу извршења на основу веродостојне исправе од 04.02.2015. године, тражена је исплата износа од 180.529,00 динара.

С обзиром на наведено, ради се о спору мале вредности у смислу члана 468. став 1. ЗПП, а према члану 479. став 6. ЗПП ревизија није дозвољена у спору мале вредности.

Будући да је поступак у споровима мале вредности прописан посебном главом XXXIII ЗПП, којом је одредбом члана 479. став 6. искључено право на подношење ревизије, не примењује се општа одредба из новелираног члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП о дозвољености ревизије у случају када је другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић